

Ύμνοι της Μεγάλης Εβδομάδας από την Αρμενική Λατρευτική Παράδοση

Ο Χριστιανισμός καθιερώθηκε ως επίσημη θρησκεία της Αρμενίας το 301 μ.Χ. Έναν αιώνα αργότερα ο λόγιος ιερωμένος Μεσρόπ Μαστότς επινόησε το αρμενικό αλφάβητο, δίνοντας νέα ώθηση στην λατρευτική υμνολογία. Καταλυτική ήταν η συμβολή της νευματικής μουσικής σημειογραφίας που εμφανίστηκε τον 8^ο αιώνα. Το μονοφωνικό μελισματικό μέλος που είναι γνωστό ως *σαρακάν* (*sharakan*) δεσπόζει στην αρμενική λειτουργική πρακτική. Όπως το Βυζαντινό μέλος, έτσι και το Αρμενικό αποτελείται από ύμνους μελοποιημένους κυρίως βάσει της Οκτώηχου. Η υψίφωνος Σιρανούς Τσαλικιάν ψάλλει τέσσερα δείγματα ασματικών μορφών από εξέχοντες πατέρες και μελωδούς της αρμενικής λατρευτικής μουσικής – το ένα σε επεξεργασία του Κομιτάς Βαρταμπέτ, ιδρυτή της αρμενικής εθνικής μουσικής σχολής.

Κρικόρ Βγκαγιασέρ (11^{ος} αι.): “Pats mez Der” (Κύριε, άνοιξέ μας την θύρα)
– από την Ακολουθία του Νυμφίου, σε επεξεργασία Κομιτάς Βαρταμπέτ (1869-1935)

Μεχιτάρ Αϊριβανεσί (1222-1307): “Sird im sasani” (Η καρδιά μου σείεται)
– από την Ακολουθία του Νιπτήρος

Ανωνύμου (18^{ος}-19^{ος} αι.): “Our es Mayr im” (Πού είσαι, μητέρα μου;) – από την Αγρυπνία της Μεγάλης Παρασκευής

Νερσές Σνοραλί (1102-1173): “Nor tzaghik” (Νέο άνθος) – Ωδή Αναστάσεως από την Κυριακή του Πάσχα